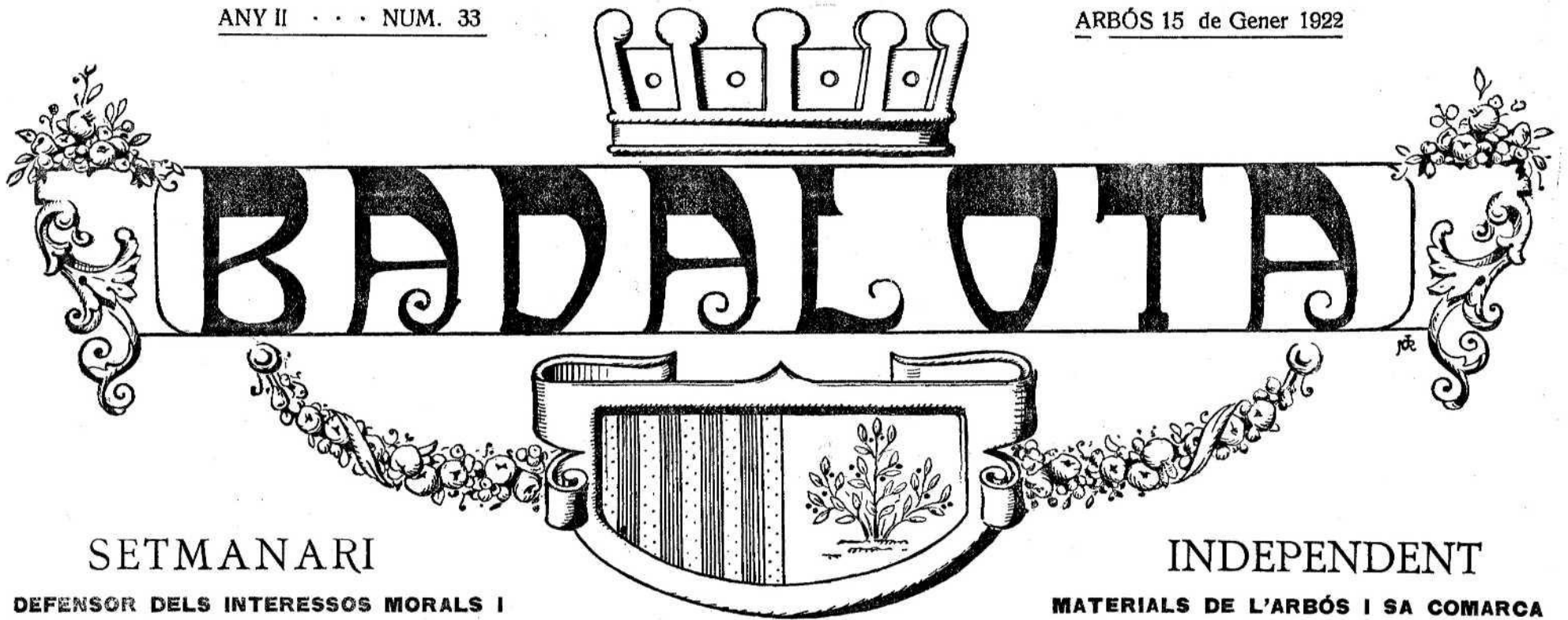

SETMANARI

INDEPENDENT

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS I

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Arbós i comarca, un mes, 0'50 ptes. : Fora, trimestre, 2 ptes.
Estranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
A PREUS DE TARIFA

BANC COMERCIAL DE TARRAGONA

AGENCIA DE ARBÓS TELÉFONO 679

Casa central: Apodaca, 24

Agencies:

Caixa Auxiliar: "Bolsin de Tarragona"
Rambla de Sant Joan, 27.—TARRAGONA

Torredembarra
Morell

Tota classe d'operacions de Banca i Borsa

Caixa de Estalvis	Vista	3 i mitj per 100
	Sis mesos	4 per 100
	Un any	6 per 100

Els interessats de les llibretes «vista» poden disposals en 31 de Desembre i 30 de Juny de cada any i les de «Plas» trimestralment a la comoditat del interessat.

Comptes corrents en pessetes: 3 per 100

Comptes corrents amb divises estrangeres

Abonem els maxims tipus de interés

Paguem tota classe de cupons al preu mes alt qu'anuncia la Banca de Barcelona
OBRIM CREDITS AMB GARANTIA DE VALORS

Del Arbós Centenari

UNA ANADA A PREU DE SANG

La llum de l'aurora pintava amb coloració gris-senca les torres romanes dels murs de la decaiguda Tarragona, que de més d'un milió d'habitants baix la dominació romana ha passat a uns trenta mil en nostres dies.

Les campanes amb el seu só matinal cridaven als fidels per a oir la missa de l'alba, i el seu to es barrejava amb els clarins de la soldadesca francesa allotjada en el cuater del Carro que tocaven diàna passejant l'àguila imperial francesa victoriosa encar pels empinats carrers tarragonins.

Comandava les forces el general Chabran que fe de la força francesa resident a Tarragona, i ha-

via rebut ordre de marxar a Barcelona per a unir-se a les forces del general Schwartz, essent ignorant de la desfeta que aquest últim n'havia hagut als Brucs i de l'insurrecció penedesenca.

Els habitants de Tarragona amb odi dissimulat velen passar aquells soldats estrangers ben equipats i orgullosos que, arma al bras i bandera desplegada, anaven seguint, acompassant el pas al toc de marxa, per la carrerera de Barcelona a València.

Aquells pacífics moradors donaven gràcies a Santa Tecla per haver-los lliurat de la tirania imperial, i l'invocaven per a demanar-li que mai més permetés poguessin tornar-hi anar aquells soldats napoleònics que anaven seguint la polsosa carretera en direcció a l'Arbós.

No tenien l'aspecte noble del soldat espanyol que en el campament recorda les cançons i aires populars i dances de la patria llunyana, ni la marcialitat dels nostres, admiració de tots, sinó que maleïnt l'ardent sol estiuec d'Espanya, deixaven endarrera poc després la torra dels Scipions i l'arc solitari de Barà descansant en Torredembarra.

Reprenent altra cop la marxa van notar que la vila del Vendrell els rebia amb un vibrant replacament de campanes i Chabran, dirigint-se al seu estat Major, deturat el cavall, els hi preguntà la significació d'aquella harmoniosa salutació i un dels seus ajudants li respongué que d'allò també n'era ell ignorant, pero un altre afegí: potser tocarán a missa, doncs Espanya es passa el jorn sensè a l'església; mes el general no convençut pensà que allò podia molt ben esser el catalanesc toc de sometent, sobre tot quan en el campanar del Vendrell s'hi velen homes armats.

Un humil pagés que estava treballant al tros observava els moviments de la columna mig amagat, i sentint el toc es retira cap a població; havent sigut descobert se'l someté a un interrogatori, i al anar-lo a fusellar els hi va dir que moria amb honra, ço que ells no havien sabut fer al Bruc; aquesta resposta feri l'orgull francès que ordenà l'execució del camperol.

La campana no parava de llençar a l'espai el seu significatiu parlar, i un quart d'hora després els imperials eren rebuts amb les salves d'ordenança davant les portes de la vila a lo que ells s'apressaren a respondre apoiats per l'artilleria.

Ja la tarda era començada, Vendrell tenia tancats els portals a la plaça estaven reunits sometents de Vilafranca, Segarra i Urgell, que aquell matí havien sortit de l'Arbós.

La lluita començada durà poc temps però fou molt cruenta, i els nostres, malgrat l'heroisme, tingueren que sortir de la vila davant la nombrositat de l'invasor.

Una vegada Chabrant es feu senyor del Vendrell s'emportà presos cap a la ciutat comtal als seus regidors per haver sigut traidors, segons ell, a la patria francesa, ja que Espanya era seguint la seva voluntat, un departament napoleònic.

El crit de patria s'anava extenent pel Penedés i els pobles de l'encontrada vendrellenca, despertant-se davant la traïció, tocaven a arravat extenent aquella veu que repercutia en el cor dels catalans demanant-los-hi ajuda en llur defensa, i la nostra terra responia a aquest crit, doncs la sang dels cartaginesos, romans, alarbs, etc. demana venjança per haver-la cadascu d'ells amada en sa dominació i regada amb sang d'independencia.

Estava ja la tropa estrangera prop de Gornal; quan es quedà sorpresa per una descàrrega que els feren des d'un monticle d'aprop d'ella.

Chabran, amb aquell exèrcit, que com el Anibal també havia escalat els Alps i els Apenins, asombrant les piràmides d'Egipte, es deturà davant d'aquella altura que alçant-se frente a l'Arbós semblava retar-lo apolat pel crit venjatiu d'un poble, disposat a vendre cara sa independència.

Els heroics sometents en retirada des d'el Vendrell voltaren l'Arbós per a intentar en ell una defensa en millors condicions que la del Vendrell, i en visques a la pàtria els aspres montanyesos descendents dels antics almogàvers, mal armats, però que no coneixien ni la paura de la mort ni el cansanci, acudien a la plaça amb trabucs, pistoles, carrabines, sabres, aixades, pales, etc.

Segurament que el quefe francès començava a conèixer que la terra que ell havia sopsat havida per freres, foragits, capellans monges, manoles i toreros era més valenta de lo que ell es creia.

La campana arbossenca tocava a arravat, i el quefe dels sometents de la Segarra amb el pit descobert i amb l'escapulari del Sant Crist de Balaguer, dalt d'un banc de fusta dirigia als sometents una patriòtica arenga: explicant-los-hi la defensa i saqueig del Vendrell, arrencant a la multitud un visca Pere Coca—que aixís es deia—amb accent plé de patriòtica indignació.

Un vell arbossenc aconseguí, vencent l'indecisió d'un regiment de suïssos—que volia abandonar el poble i juntar-se a la columna francesa—fer-los lluitar al costat dels habitants de l'Arbós i en contra de la host estrangera.

Mentrestant l'estandart de Sant Isidre era passejat pels carrers de l'Arbós tremolant en mans del seu portador com si estés content de la victòria que anava a obtenir lluitant contra l'ambició de l'àliga napoleònica.

RAIFER AMORSLEY

(Acabarà)

REIS!

Maria amb sa filla Maria Rosa fou a visitar en la tarda de la diada dels Sants Reis a sa amiga Filomena, la qual tenia una filla de nom Maria de l'Assumpció; sostenint els següents diàlegs:

Maria.—Què tal Filomena: com esteu?

Filomena.—Bé, gràcies a Déu. I a vosaltres, com prova l'any nou?

—Per ara havem tingut un bon principi.

—Déu vos deixi fruir de vera satisfacció fins a la fi.

—Gràcies. Iguals desitjos ens animen a vostre favor.

—Mira quina conversa més tirada sostenen les nostres nenes.

—Fa ratet que me les contemplo i em sembla que les interessa la conversa.

—Acostem-s'hi dissimuladament. Veïam de que parlen.

Maria Rosa.—Tots els anys, en tal diada em fan els meus pares, un bonic present.

Maria de l'Assumpció.—Aquest bebé tan formós t'han portat els Reis?

—Els Reis? No: me l'han regalat els meus pares en celebració de la festivitat dels Sants Reis. I a tu qui t'ha regalat aquest lloró?

—Aquesta nit me l'han dut els Reis. Vaig posar, al anar a l'lit, les sabates del meu pare al balcó plenes de moresc i garrofes. I, al passar els Reis han buidat les sabates, deixant-hi aquest lloró, una nina molt bonica, neules, bombons i furrans.

—Tot això va cabre dins d'aquelles sabates?

—No, noia. Ho van deixar damunt la pedra del balcó. I tu que no les hi poses les sabates al balcó?

—No, no. La meva mare, tots els anys, en aquest temps em conta l'història de l'Adoració dels Sants Reis? Què deu ésser bonica! Conta-me-la.

—Quan va néixer el nen Jesús; saps...

—Sí, per Nadal.

—Nasqué...

—En una establia de Betlem.

—I encara que era en una estable, s'oïen unes músiques... i uns cors d'àngels que cantaven...

—Gloria a Déu.

—Això mateix. Doncs bé, guiats per una estrella vingueren de llunyanes terres, tres Reis.

—Sí. Te'n recordes que els vegerem en el pessebre de les Monjes?

—I que n'eren de bufons! L'estrella es va deturar sobre l'establia. I aquells grans Reis baixaren dels seus camells i plens de fe i de amor s'agenollaren als peus de l'Infant Jesús i l'adoraren, oferint-li encens, or i mirra. Després se'n entornaren a ses terres i foren màrtirs. I ara son els tres Reis d'Orient.

—Sí que n'és de bonica aquesta història!

—T'ha agradat?

—I molt.

—Doncs bé; la meva mare em diu que en recordança dels tresors que els Sants Reis oferiren al nen Jesús em fa aquest preciós regal en aquesta festivitat perquè em recordi sempre d'oferir al bon Jesús, en aquest dia, el meu cor pur i ignoscent.

—Que m'agrada tot això que m'has contat! Jo també els hi ofereixo als Sants Reis el meu cor... Però de totes maneres és estrany que tu no posis les sabates al balcó perquè els Reis et portin forces coses. Totes les nostres amigüetes bé les hi posen.

—Bé prou que ho sé. I més d'una vegada ho he fet present a la meva mare. Mes ella diu que els Sants estan tan bé al cel, que si no és per una ordre de Nostre Senyor no hi baixen a la terra.

—Ves si no! Doncs qui me les ha portat totes aquestes joguines? No et recordes que l'altre dia a l'estació arribaren unes grans caixes de joguines dels Reis?

—Així ho vaig dir a la meva mare. I em respongué: Que t'has cregut que els Sants Reis són uns firataires que han d'anar amb les caixes pel món? No, pensis així filla meva, que faltaries al respecte i veneració que devem als Sants Reis.

—Va, va. Sigui el que es vulgui. Anem a l'eixida que jugarem a nines i amb la fireta?

—Anem.

Filomena.—Ja has vist Maria com s'explica la teva filla.

Maria.—Sí. I per cert que n'estic molt gojosa perquè veig que ha aprofitat les lliçons de la seva mare.

—No comprend el teu empenyo. Tant formós com es veure la quitxalla en aquesta diada tan alegre i plena d'entusiasme, ensenyant a un i altre els regals dels Reis! Quan veig la seva gran ignoscència voldria tornar a la seva edat!

—Creus que la meva filla disfruta menys quan en commemoració d'aquesta diada li faig tots els anys un bon regalet?

—I l'ignoscència?

—D'ignoscència n'és tan com la teva la meva filla. Lo que jo no vull és que en el seu cervell hi anidin l'error i la superstició.

—Aqueixa credulitat, filla de la sencillec i candor de les criatures és deguda al seu estat d'ignoscència.

—No és propi de la seva ignorància. L'ignoscència la conservarà fins a conèixer la maldat.

—Fassi el Senyor que jamai arribi aquest fatal instant!

—Nostra cura ha de consistir en el que el seu estat d'ignoscència es conservi fins al sepulcre. Si això logresim quin premi més gran rebriem del cel!

—No sé que abrigant tan bells pensaments procuris contrariar la candidec i ignoscència de ta filla.

—No, Filomena, no. Sou vosaltres que per no subjugar-ho al examen de la raó, i de la consciència esteu seguint una tradició que pugna amb els mes elementals principis d'educació.

—No ho entenc pas així.

—En vostre obrar esteu inculcant l'error a l'entendiment de vostres fills, i desperteu en els seus cors uns sentiments funestos.

—T'equivoques, Maria, estem conservant la sencillec en el seu cor.

—No em negaràs que en certa edat i encara en el període de l'infància n'hi ha molts que, adonant-se'n de l'engany han descobert la vostra farsa, i no obstant aparenten credulitat pel profit que els hi reporta. Quin nom donaries tu a això, Filomena?

—Que et diré jo...

—Digau en totes les lletres: Hipocresia. Hipocresia, sí, fatal sentiment que, per una mala entesa educació, comença a brostar en el seu cor.

—No tant, no tant, Maria.

—Sí, Filomena, sí. La credulitat que tu creus filla de la seva ignoscència, reconeix per origen un refinat egoisme i per fonament l'autoritat paterna.

—No exageris. Que vols que et digui. Jo no ho veig així. I em complau en excés la seva candidesa.

—Si en lloc de dir-los-hi que els Reis els portaren joguines i llaminadures els hi diguessin que possessin les seves joguines al balcó que els Reis passaran a recollir-les pels angelets del cel, de segur que n'hi hauria molts que es resistirien ja que acostumen a ésser mes positivistes que generosos.

—Però també així semblarien l'error en el seu enteniment, segons tu.

—Es veritat. I no vull dir pas que s'hagués de fer. Però pitjor ara que fent-los positivistes els hi obriu la porta de l'egoisme.

—No sé perquè t'ho prens així.

—Lo que jo no comprend és la teva frescura. La confiança absoluta que el nen té en la seva mare li fa creure coses tan faltades de veritat com aquesta dels Reis. El dia que descobreix la farsa, sense que per la seva edat se'n pugui donar compte, perd aquesta confiança en els seus pares ja que en el seu fur intern sent una veu que li causa una gran decepció: «M'han enganyat.»

—Em sembla que ets molt pessimista, Maria. Quan hi ha tantes famílies quina reputació i quin sentiment religiós garantitza el seu mode d'obrar, que ho practiquen no és de pensar hagin previst aquestes fatals conseqüències que tu hi senyales.

—Es que tal volta no s'hagin pres mai la molèstia de pensar-hi com tu mateixa.

—Quasi bé els teus arguments em posen un poquet neguitosa.

—Reflexiona sobre aquest assumpte i sens dubte obraràs més conforme amb els sans principis educatius i amb els d'una sana moral cristiana.

UN MESTRE DE MINYONS.

Es sol·licita un marit

Es sol·licita un marit, que procuri mantenir les promeses fetes en els dies de noviatge.

Es sol·licita un marit, quin amor suport completament les contrarietats de la vida matrimonial.

Es sol·licita un marit, que estimi la canalla i que estigui desitjós de participar-ne.

Es sol·licita un marit, que no vulgui solament considerar el seu confort i conveniència, sinó que sigui generós i considerat amb la seva esposa.

Es sol·licita un marit, que tingui paciència amb la seva esposa i que la alegri i consoli quan la salut d'ella empitjori.

Es sol·licita un marit, que aprecii els esforços que fa sa esposa per a afavorir-lo, i ajudi a ella a fer de la seva llar el lloc més atractiu de la terra.

Es sol·licita un marit, que pugui reprimir-se de les atraccions externes, i trobi el seu plaer dins la llar, en el cercle de la família.

Es sol·licita un marit, que no sigui malgastador fora de la llar i nn avar dinre de casa.

Es sol·licita un marit, que estigui d'itxós de fe personals sacrificis per a donar a sa família petites comoditats i plaers.

Es sol·licita un marit, que consideri a sa esposa com al seu igual i companyona, i no com una guanya pa.

Es sol·licita un marit, que pugui ablidar les fatigues del dia i venir al vespre a la llar, alegre feliç.

Es sol·licita un marit, que tingui creença i que hagi seguit el dictat per sa consciència en els dies de sa joventut.

ES SOL·LICITA UN HOME

Un home que pugui complir aquets requeriments, trobarà la noia del seu esculliment, llesta i impaciente per a formar una llar i ésser una companya de sa vida.

Pel trasllat LL. A

Xicago, Novembre de 1921

(Traslladat de l'inglés i copiat d'un folletó setmanal publicat per l'església de Sta. Maria d'aquesta.)

FUTESES

EL BALL

Quin vals més ben ballat
Que bé estan els rigodons!
Això ho deien els mirons
En un temps que ja es passat.

Dava gust veure en la polka
Com saltaba la parella,
I observar com ell i ella
En els balls volta que volta.

Balls que en diuen moderns són:
El fox-trot i el one-step
El rig-time i el the-step
O be el tango o el pericon.

Ni el que balla en sap pas prou
Ni el que s'ho mira hi veu res
Tal volta valdria mes
Tornà al vell i deixà el nou.

MARINGO

CRONICA ARBOSENCA

MUNICIPAL

Sessió de segona convocatòria del dia 12 de Gener. Assisteixen els concejals Senyors Pujol, Manyé, Amiguet, Just, Soler, Rovira i Romagosa i presideix l'alcalde senyor Cruañes.

Es dona lectura de dues circulars que publica el B. O. de la província manant siguin consignades les corresponents quantitats en el presupost ordinari futur per atendre al segur obrer dels empleats municipals i serveis de la Brigada provincial Sanitaria, l'una, i l'altre fixant el cupus de contribució pel any 1922-23. Passa la primera a la Comissió d'Hisenda.

També es llegida una comunicació del senyor Administrador del Hospital de Santa Creu de Barcelona, agraint el donatiu fet per aquest Ajuntament.

Torna a parlar-se del afer de la casa Manó, donant compte l'Alcalde de les gestions fetes ultimament i del estat actual en que es troba l'assumpte.

Es procedeix a la confecció de moços pel proper Reemplaç i s'aixeca la sessió

RELIGIOSA

Diumenge II després de a Epifania—A les 10 Ofici Exposició del Santíssim Sagrament i acabat, processó per dins de l'Església.—Catecisme de Perseverancia a dos quarts de dotze.—A la tarda, a dos quarts de quatre doctrina i a les cinc funció a honor del Santíssim Sagrament.—Dimarts, festivitat de Sant Antoni Abat: les misses com en dia de festes; a dos quarts de deu processó per a la benedicció dels animals en el lloc de costum i essent a la Capella del Hospital, Ofici a honor del Sant: acabat l'ofici s'encantaran les tradicionals coques; a la tarda a les 4, funció religiosa en la mateixa capella.

Misses.—Dilluns, les 3 per Josep Altet i Concepció Pascual; dimecres a dos quart de vuit per Antonia Rosell (a. c. s.)

Bateig: Dia 12, Pau Soler Farret, fill de Pau i Agna.

ESPORTIVA

La novella entitat «Agrupació Deportiva» ha nomenat la seva junta, quedant constituïda en la següent forma: President, Joan Amiguet; Vice-president, Salvador Guinovart; Secretari, Joan Romagosa C.; Vice-Secretari, Josep Cruañes; Tresorer, Manuel Romagosa S.; Vocals, Josep Canals, Joan Llorens, Salvador Rafecas, Joan Romeu, Ramón Jané i Andreu Suriol. Els treballs de l'arranjament del camp d'esports estan ja molt avançats fent presumir que prompte estarà a punt per a l'inauguració que segons rumors constituirà un verdader aconeteixement esportiu.

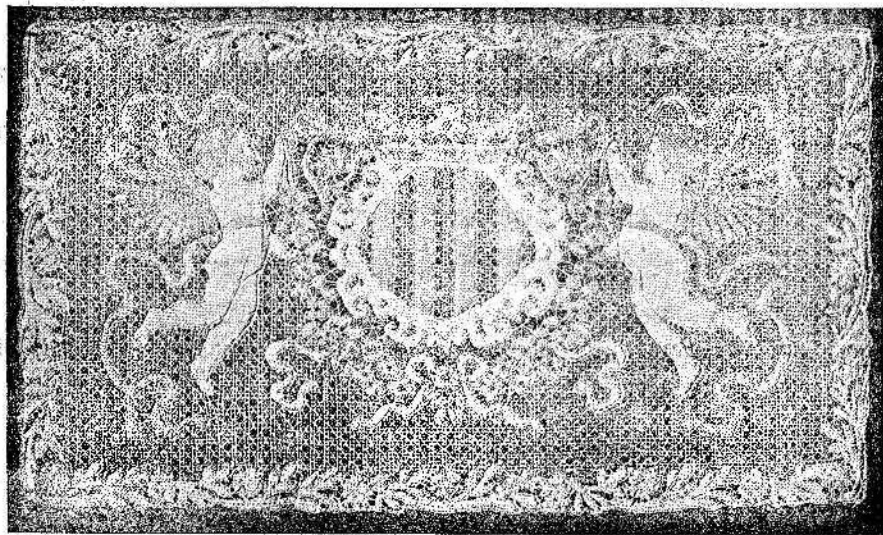
Segueix oberta la subscripció d'accions de 25 pessetes que podran obtenir-se en el domicili del tresorer de l'entitat.

Puntes al Coixí

PRIMERS PREMIS
i MEDALLES D'OR
del Magnífic Ajuntament
i de la Mancomunitat de
Catalunya en la Exposició
Local d'aquesta vila.

Rosa Font

ARBÓS
(Prov. Tarragona)

SOCIETARIA

Ha passat la Festa Major i amb ella els balls en celebració de la mateixa, que es vegeren molt concorreguts en ambdues societats. Es nota que el programa que es donà en una d'elles no fou executat en sa totalitat; a més podrien ésser redactats els noms dels ballables en llengua que tot-hom entengués.

VARIA

Es precis vetllar per l'higiene pública i així s'evitaria que algun indret la vila esdevingués, sobretot en dies festius, un lloc d'infecció i de molèsties; es fa necessari al transitar per certs carrers on la llum escasseja bon xic, anar proveïts de carètes com si s'anés a passar per llocs invadits per gasos asfixiants.

L'Arbós diria demaea la mort. Davant mateix de la Badalota hi dresta el clos del cementiri que blanqueja entre les vinyes com calavera pulida per sols i plujes. Posada la vila darrera aquesta magna balconada guaitant l'immensitat blava del firmament, a par veure a figura mística arrancada d'una estampa, que mà posada sobra un craní i fit els ulls al cel, estàticament exclami:

Vivo sin vivir en mí
i tan alta vida espero
que muero porque no muera.

Alguns s'esveren d'aquesta actitud, i tement que tota la vila, arrastrada per sa idealitat, vagi i s'estimbi per la baixada del cementiri per a fer cap a l'idem, embrassen i emporquen amb tota mena de desperdici tot el començ del camí, el tros que precisament toca al passeig, a fi de que el poble pres de fàstic reculi i no posi en obra cap propòsit suïcidí.

No tenim aquests previsors. Tot és una pose. Arbós estima prou la vida i la gresca per a no desafiar morts anticipades. Podent estalviar-se aquestes ànimes ben intencionades d'abocar les trencadisses i escombraries que fan nosa a casa, en aquell indret, que tots havem de procurar embellir en lloc d'enlletgir.

Podria recollir-se per ara la runa allí apilotada; constituir un historial complet de la vida domèstica de nostres dies; ell entera dels postissos que usen les dames, se sap si es fan moltes cargolades, s'endevina si moren pollastres, i la pisa o vidre també hi està ben representada. Reunit amb lo que es podria arreplegar en altres carrers forans es tindria la base n'un Museu Carnavalet de nostra vila, que París es moriria d'enveja. ¡Vaia!

Hem rebut el primer numero del setmanari nacionalista La Gralla que es publica en la vila del Vendrell. Saludem al nou confrare ensem que li desitjem força vida i bona feina.

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770
Representant a l'Arbós : Ramón Escarrá : Major, 34

Blondas i Encajes de bolillo

Mantelerias Bordados

E. Vall-Borrás

Major, 33 Arbós Condal, 7 Barcelona

Queviures i Confiteria

RAMON ESCARRÁ

Major, 34 ARBÓS Teléfon 668

Turrons de totes classes de l'antiga i acreditada casa MERO

XAMPANYS DE TOTS PREUS
VINS I LICORS

Especialitat en NEULES
i TURRONS LLEGITIMS DE XIXONA

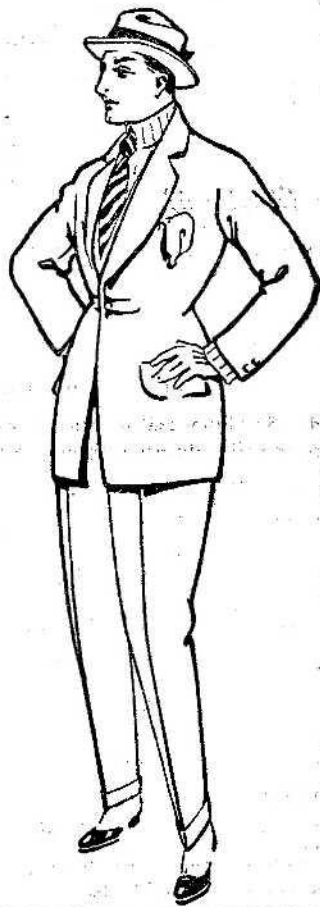
El nou recader R. Escarrá MERO

reb encàrrecs en el carrer Aragó 261 i Petxina 4

Sastreria
Pujol

Temporada
d'Hivern de 1921

Vestits de llana
des de 80 pessetes
GRAN ASSORTIT
en Velluts, Bu-
fandes, Gorres,
Faixes i Calçat
a preus economics
Major, 42 Arbós

Un bon sabó estalvia temps roba i diners

SABONS ARPA

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de

LLUIS ROMAGOSA

FÀBRICA EN SANT MARTI (Barcelona)

Pneumosol Castellvi Balsàmic-reconstituent

BRONQUITIS - CATARROS - TUBERCULOSIS - DESGANA
DEBELITAT GENERAL

De venda en totes les bones Farmacies i en la del autor:
Farmacia Castellvi, VENDRELL

Elaboració de ví sense alcohol

MARCA MOSTUVA (nom registrat)
CINTO RIBOSA

Banyeres del Penedés (Tarragona)

Callar de Coneleria Federico Borrell

COMPRA DE MARES i TARTRÀ

Venda de botes usades degudament reparades a punt d'omplir
N'hi ha de totes cabudes desde mitja carga a vuit cargues

PREUS MÒDICS

Cases Noves ----- ARBÓS ----- Telèfon 689

**PRODUCTES, APARELLS
I MAQUINARIA**

PER A

AGRICULTURA I ENOLOGIA

P. PLANA MANÉ

Dr. Robert, 28. — VENDRELL

La casa té establert un Laboratori per a exàmen i graduació de vins

"Hotel Moderno"

Propietaris: Jover i Solé Germans

TOT CONFORT — PREUS REDUITS

SITUAT EN EL PUNT MES CÉNTRIC DE

BARCELONA

Carrer del Hospital, 5, 7, 9 i 11—Telèfon 2239

Nitrat de Sosa

Puresa garantida Preu sens competència

Podem servir-lo des de nostre magatzem d'aquí o des de Tarragona

Condicions especials per a demandes d'importancia

J. Ferrer Vidal

Major, 1 i Forn, 2 i 4. — ARBÓS

La Fabril Española

Fábrica de serrar

Arbós del Penedés

ES VENEN:

Tacos de llenya de roura, olivera y cep
propis per a cuina económica, estufes
i demés, a 3'50 pessetes els 40 quilos.

Estelles de pi seques, a 2'50 pts. 40 quilos.
Ceps senses, desarrelats 2'20 pts. 40 quilos.
Ceps trocejats, a 2'50 ptes. els 40 quilos.

Preus per a pocs dies i en grans partides rebaixa de preus
Carretera del Vendrell.

Telefon núm. 690

Merceria i Novetats de Ramon Ribé

Major, núm. 35

Arbós del Penedés

Gran assortit en Perfumeria i Bisuteria

Génere de punt especial en mitjes fil i seda, a preu molt barato

Camises d'home de tots colors

També trovareu vels i mantos per a dol